

Дві дороги для Фермерів.

Чи може бути фермер соціалістом?

На це відповімо, що кожний людина може бути соціалістом, поскільки зростає його життєвий інтерес до соціалізму. Двері до соціалізму розчинені для всіх людей, та не всі люди заходять до них. Одні по темноті своїй обминають соціалізм, а інші через те, що тепер і без соціалізму мають добре життя.

Горнуть ся до соціалізму насамперед промислові робітники, горнуть ся тисячами, мільонами, бо упосліджені, бо гинуть, бо нинішнього порятунку собі в житті не бачуть. І робітничу класу ми рахуємо за головну силу, на котру числять соціалізм. Се готові борці за нього.

Але і фермер, коли він добре застановить ся над своїм становищем, то мусить признати, що і для великої більшості фермерства дорога соціалізму є конечною.

Беремо середнього фермера власника 160 акрів землі.

Хто він такий? Канадський фермер се — старокраєвий сільський господар, се витворив тільки самого збіжжя, „плекач зерна“ в повнім змісті того слова.

Коли сам „плекач зерна“ добре живе, то не маючи чого клопотати ім голови соціалізмом. Але досить зайти на обісте нашого фермера, досить заговорити з ним пару слів, і вже доведеться, що йому гірко поводити ся на його 160 акрах.

Машинерія неможливо дорого платить ся, а компанії машинерії що-року викидають на ринок все кращі і кращі винаходи, через що великі фарми можуть витримати навіть 45 цнт. за бушель пшениці, але вбогого фермера робота коло того

бушла коштує 75 цнт.

Колії, будучи власністю приватних компаній, забирають за перевіз третину фермерської праці.

Компанії елеваторів дорівають рілля, даючи йому за його збіжжя дві третини того, що коштувала сама робота коло него.

Фермер є раб-невольник великих компаній, а се неволя відбивається на фермерському житті великими недоточками: ала і да і убрале, нема за що дати дітям ліпшої освіти, а неволя пхає фермера в довги, заставляє його грати у банок і піддає його в залежність цей четвертому ворогові.

Працює на проценти, — бобатиркам на діаманти, своїй жінці нема за що спідничини справити.

Отої фермерські злидні і кажуть йому шукати дороги до порятунку та визволення з „египетської неволі“ великих компаній.

Але перед фермером є дві дороги, обидві вони ведуть до порятунку, та не обидві доводять до него.

Перша дорога „Дорога дукарства“.

Образуюнок показує, що той фермер, що має п'ять, шість секцій землі, уживаючи до роботи наймитів, має красний висок з свого ґрунту, бо робота одного бушла збіжжя на великим обшарі землі, удосконаленнями машинами геть таньше виносить, ніж на 160 акрах.

Хто в фермерів не хоче боротись з своїми п'явками компаніями, хай той йде „дукарською дорогою“, хай стараєсь стати власником п'ятих секцій землі.

Але він мусить знати, що по тій дорозі йдуть, толохуючи один одного, усі його сусіди, усі фермери Канади; а борня та має скінчитись тим, що на тисячу один діпнеть ся секцій, а тисячі підуть геть з своїх фармів з

торбами. Кожний фермер знає добре як тяжко набити один „кводер“, а не то що цілу секцію, ба п'ять секцій!

„Дорога дукарська“ є дорога черствого самолюбства, дорога приватної власності, дорога нищення братів-людей і небезпека власної погибелі.

Друга є дорога „Дорога соціалізму“.

Фермерство має зрозуміти, що дідачами з них мало хто буде, що треба вбити в собі жаждою зажерти самому цілий світ, а подумати, чи не можна зробити собі жите, лишаючись на 160 акрах.

Рахунки показують, що з одного кводра фермер доброго року продає пшениці на \$3.200, а робота тої пшениці виносить фермера \$3.600, себто напів рілля докладає \$400 з своєї кишені; тобто фермер залурив собі робити враз з своєю фамілією та худобою.

Лег діваться ся ті \$3.000? Іх пожирять компанії та банки. А що, як би хоч половина тих грошей лишилась в кишені фермера? Правда, мій би жити? Отут „увес закон і пророки“!

Подивіть ся на сей образок: з лісу виходить медведь і пакує просто до уліт. Але бжолі зачули ворога, вони знають, що він прийшов по їхню працю: вони цілим роєм вибігають йому на зустріч, і починають ся розпачливий бій. Маленькі сотворія, не жалуючи життя свого, вбивають ся тому велити в ніс, вухо, очі, він убиває їх сотки лабами, але препечений їхніми жалами мусить в соромі тікати в пащі.

Чи ж ви гірші від бжол? Неажж фермерам їхня кривавиця не мила, як бжолам їхній мед?

Але фермерство може прогнати від себе медведів-компаній тільки дорогою витиченою соціалдемократичною партією.

Яка се дорога і до чого вона може нас допровадити? Поговоримо в сліуючій числі.

Фермер.

Втрата і здобуток.

В однім з останніх чисел „Кенедіян Форвард“, органу Канадської Соціал демократичної Партії було подано, що Г. Мартин секретар Партії зрезигнував з свого становища і вписав ся до війська.

Ідея соціалізму є всесвітнє братерство народів. Та теперішня війна „наробила“ того, що багато соціалістів підлягли шовінізму буржуазії і вразили своїм власним переконанем.

Але сим нам зражатись не треба. Усі ті, що так роблять, показують, що вони не були глибокого соціалістичного переконання. І коли вони тепер забрались з нашої партії, чи з цілого Інтернаціоналу, то добре їм зробили, бо між нами лишаються самі свідомі.

Канадський соціалістичний пролетаріат виступив Мартіна, але здобув собі заступника майора міста Вінніпегу Калборна.

На однім з недавніх засідань міської ради д. Катборн заявив, що він, пригладуючись до життя людського і студіюючи соціалістичну літературу, переконав ся, що найкращим, найсправедливішим громадським устроєм може бути тільки устрій після соціалістичної науки.

А до того д. Калборн додав, що в Канаді вже найбільш вдумують ся до бжолі починають згоджуватись з тою думкою, що соціалізм ліпше від капіталізму.

І тут справдують ся пророчі слова К. Маркса, коли він казав, що капіталізм сам себе веде до гробу.

Що бобатирям з їхніх фабрик, землі, чи колій, коли

„бізнес“ підупав, коли живуть тільки підтримує та божівільна війна?

А що буде по війні? Хто може сказати, що знищені народи будуть в силі двигати ті всі паленні татарів воєнних довгів.

І чи не краще зречись усім багатирям їхніх маєтків і покривавлених гробовища мивувшин засадити квітками загального щастя цілого людства.

„Укр. Голосові“ не вкритись „Робочим Народом“.

Редактори „Укр. Гол.“ в трох числах поспіль стараються поставити свою часопис нарівні з „Роб. Нар.“, кажучи, що тільки „Роб. Нар.“ та „Укр. Гол.“ видають ся за народні гроші, не побараючи ні від кого грошової помочи.

Дивує нас, що видавці „Укр. Гол.“ старають ся порівнянем „Укр. Гол.“ з нашим „Роб. Нар.“ позикати в народа прихильність і тим поправити, певне, своє прикрі фінансове положення?

Ні, пафосе, ви „Роб. Нар.“ не вкритесь! А свідомі наших чеснот ми не будемо, бо власне їх у вас не бачимо.

Нас дивує коротенька пам'ять редакторів „У. Г.“. Чи вони забули усі ті статі в „Р. Н.“ за минувші роки, де ми демаскували „безпартійність“ редакції „У. Г.“, що показуючи фактами її роботу, то на користь лібералів, то на користь консерватів, роботу продажную, а не ідейну.

Коли ж „У. Г.“ складають ся на нас, як на свідків, то ми йому посвідчимо від честі своєї, що та, потрібна для українського народа, пимата існує тільки завдяки політві „вільної руки“ її редакторів.

Беруть вони від усіх, хто траплять ся, а тому і авуть

ся „безпартійними“. А, на-родна! Іхня гавста тому, що так хочеть ся її редакторам. У старім краю були „на-родні“ вірші, що носили титули на „хр.“

Партійний мораль.

Не черни дісного члена партії своєї ні перед членами, ні перед чужими людьми, бо слабших членів по-відтонути, а чужі люди наплюють на тебе і на твою партію.

Доки член не переступив партійної конституції, він, а товаришом твоїм. Але і по переступстві старайтесь вернути його до партії, коли щиро казть ся, прийміть навад поміж себе.

Коли до тебе піпне лист котрий провадить і гавить другого партійного діяча, то звай, що повинен сам свого товариша хоче підвищити себе перед тобою. Та ж відпиши йому, щоб він обличив своє демагогіство.

Там де нема довіри та щирого братерства поміж членами, там партія загрожувє упадок; а де члени одного відділу починають вишпигувати за товаришами з другого, тай ще через чужих людей, то там уже нема жадної партії!

Коли бачиш, що котрийсь товариш добро робить партії, чи листом, чи мовою, чи доброю радою, то не аздрости йому, а радий, що показуючи фактами її роботу, то на користь лібералів, то на користь консерватів, роботу продажную, а не ідейну.

А той, що підкопуєсь в заздрости під свого товариша, той вартий останньої ганьби.

Не шукай честі між чужими партіями, бо набереш ся бешчестя у своїй власній.

же тільки дві третіх голосів усього членства.

Обов'язок Екзекутивного Комітету є: 1) Пильнувати, щоб відділи та окружні комітети тримались конституції; 2) Доглядати за партійною пресою; 3) Репрезентувати партію вовні; 4) Помогати Окружним Комітетам в організації і доглядати за організації там, де нема Окружних Комітетів; 5) Давати напрямки Партії в політиці і т.д.; (Конст. IV С. 1. до IV С. 3.).

Екзекутивна Рада.

Верховною контролею Партії є Екзекутивна Рада. Її права і обов'язки окреслені в IV С. 3 до IV С. 7 Конституції.

Після референдуму з дня 20 червня 1915 р. кожний агітаційний округ вибирав до Екзекутивної Ради по три члена.

Центровий (Ман. і Саск.) Агітаційний Округ вибрав собі членів Екзекутивної Ради ще минулої весни. Західний Округ тепер саме вибирає своїх членів. Схід, не маючи ще свого агітаційного округу, не годен вибрати і своїх трох членів Екзекутивної Ради.

Тому знов кличемо до всіх чесних і добрих українських соціалдемократів на порядку, щоб до Агітаційного Округу та вибери собі Окружний Комітет і трох членів Екзекутивної Ради!

Партійний орган.

Партійним органом У. С. Д. П. в Канаді є „Робочий Народ“. Обов'язки партійного органу: 1) В порозумінні з „Е. К.“ давати Партії вказівки щодо денної політики; 2) Освітлювати партійне жетє і містити партійну комунікацію; 3) Бути вартівником політичних інтересів цілої партійної класи взагалі; 4) Давати про загальну просвіту робітництва.

Партійний орган є під управою „Е. К.“; партійні відділи, чи всілякі інші партійні інституції мають право впливати на партійний орган через „Е. К.“.

Тому що партійний орган і партійна друкарня є власністю Партії, ціла Партія є обов'язана підтримувати його морально і фінансово.

Коли членство буде так розуміти, триматись точок нашої обопільної угоди (конституції) скрізь в цілій Канаді, буде карно слухатись обраних до проводу комітетів, буде попарати свою пресу, буде пильнувати, щоб через поступоване злихся одиниць не плювали люди на цілу Партію, тай на соціалізм, а поставити собі за ціль опановане канадського уряду і цілого канадського життя Канадсько-соціалдемократичною Партією, — тоді наша Партія буде слава і в Канаді і поза Канадою! Чого всім нам жажемо.

В справі фермерської соціалістичної літератури.

Богато фермерів жадає від нас, щоб в „Роб. Нар.“ містили ми також статі і в їхній справі. Починаючи з сего числа нашої часописи ми будемо всіма силами задовольняти бажане наших товаришів рілляників. Але справа соціалістичного їх освітлення буде йти поволі з огляду на те, що „Роб. Нар.“ на жалє жоді що виходить раз на місяць. Та з самої газети ніхто не годен навчитись політики. До того треба книжок!

А коли ми переглянемо усю українську літературу, то в справі канадського фермерства не знайдемо жадної книжки, хоч в інших мовах їх є багато.

Хто ж може дати фермерам потрібні їм книжки, щоб нарешті в їхніх хатах засияла зоря свідомості, щоб вони кинули лібералів та консерватів тяжких ворогів своїх, а зеднались під червоний прапор працюючого люду?

Ніхто про фермерів не подбає, як вони самі не постарайтесь собі надрукувати усі потрібні їм соціалістичні книжки. І се не є тяжка річ.

Редакція „Роб. Нар.“ має уже готовий написаний збірник усіх тих статей, що як-

раз треба знати фермерам, — розсодить ся тільки, щоб знайшлись фонди на видане гої книжки.

І сему легко зарадити

Товариші фермери! ті що належите до відділів У. С. Д. П., Ви маєте взяти на себе почин до вібрання того фонду і маєте зарадити видане „Фермерського Соціалістичного Збірника“.

А особливо на сю справу мусить звернути свою увагу т. Тащук, котрий трудиться ся між фермерами, як фермерський організатор.

Товариші-фермери! постарайтесь хоч о \$200, а будете мати так потрібну для Вас тепер книжку.

Фонд на видане „Фермерського Соціалістичного Збірника“ отворяемо, починаючи від сего числа.

Імена жертводавців будуть помінені в „Роб. Нар.“, і кожний жертводавець дістане потім даром файно оплетений збірник. У збірнику також будуть надруковані усі імена жертводавців.

Охота і щирість, і канадське українське фермерство буде нарешті мати свою провідну зорю.

Товариші фермери забирайте голос в цій справі на сторінках „Роб. Нар.“!

А хто дума, що такої книжки треба, присилайте свою частку на рахунок та друку.